

[Løje.]

Det næste maa da være, at vi fortsætter og udvider dette Arbejde for at bekæmpe Sygdommen.

Naar man nu siger, at det er opreklameret, kunde man bedre henvende denne Udtalelse til Veterinærautoriteterne, for de er i hvert Fald gaaet varmt ind for i videst mulig Udstrækning at benytte Vaccinen. Det er ikke mig, der siger det.

I øvrigt vil jeg gerne tilføje, at det er nu ikke saa let at gejle Landbruget op med Hensyn til Forventninger i dette Spørgsmaal. Vi husker jo, hvorledes det gik med Serumet i Fjor: da man skulde bruge Serum, fandtes den ikke, man kunde ikke faa det, man skulde bruge, og saa maatte man overlade Initiativet til Dyr lægerne ude i Landet. der ved Hjælp af Blodcitrat søgte at bøde paa Mangelen. Nej, vi er ikke saa forventningsfulde, vi har ikke fæstet megen Lid til, at det skulde gaa saa glat, som man fra autoritativ Side har syntes at mene.

Man taler om de mange og store Partier, der er udsendt; der er ogsaa nævnt Tal — og det gjorde det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø A.) ogsaa —, men dem er der ingen Grund til at komme nærmere ind paa, for det, der er Kærnen i denne Sag, er, at hvis der virkelig bliver Fare paa Færde for, at en ny Epizooti skal bryde ud, har man ikke den Vaccine, man har Brug for. Det er det, der er det uheldige. Hvad der saa er anvendt i den foregaaende Tid, har jo nærmest mest historisk Interesse. Det er først nu, siger det ærede Medlem, at der er Brug for Vaccine. Ja, det er skam ogsaa uheldigt, da det netop er nu, vi ikke kan faa det, vi skal bruge. Derfor maa man kunne forstaa, at vi i højeste Grad beklager det, og jeg vil gerne sige, at jeg er Landbrugsministeren taknemmelig for den Maade, han udtrykte sig paa, idet han jo egentlig i det allervæsentligste var enig med mig i de Betragtninger, jeg fremsatte.

Saa spørger det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø A.), hvorledes jeg f. Eks. eller andre vilde have set paa det, hvis Staten havde ligget med for 500 000 Kr. — jeg tror, det var det Tal, der blev nævnt — Vaccine, som der ikke var Brug for. Dertil vil jeg gerne sige, at det vilde vi have set paa med meget stor Sindsro, for hvis man igennem dette forholdsvis ringe Beløb, ringe i Forhold til, hvad vi ellers anvender her paa maa og faa, kunde have faaet en Garanti for, at vi stadig stod parate til at kunne gribe ind saa hurtigt, som det var nødvendigt, var dette Beløb meget beskedent i Forhold til den store Risiko, der her er Tale om, for

denne Sygdoms Udbredelse. Det ærede Medlem eller andre, der har med denne Sag at gøre, skal aldrig fra Landmændenes Side høre Utak for, at man ligger med Reserver, som man kan anvende med meget kort Varsel.

Mejerikredsene vilde ikke overtage Vaccinen, siger det ærede Medlem. Nej, naar Veterinærdirektøren paa det sjællandske Delegeretmøde den 17.—18. November udtalte, at der ikke var Fare, i hvert Fald ikke nærliggende Fare for, at en Epizooti vilde brede sig, er det let forstaaeligt, at Mejerikredsene paa det Tidspunkt ikke fandt det nødvendigt at gribe til saadanne Foranstaltninger. Men da det paa et senere Tidspunkt viste sig, at Veterinærdirektørens Udtalelser havde været alt for optimistiske — jeg bebrejder ham det ikke, det var tilgiveligt, det er en Erfaring fra andre Epizootier, at Sygdommen ebber ud paa den Maade, det her er skitseret —, vilde Mejerikredsene have Vaccine; men saa kunde de ikke faa den, og Dyr lægerne, som havde truffet Aftale med Veterinærdirektoratets Vaccinekontor, maatte trække deres Løfte tilbage, begrundet paa at de ikke kunde skaffe det, der skulde bruges.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø A.) var inde paa, at jeg havde anvendt Udtrykket „der siges“ — og at de, der havde skrevet om denne Sag, havde anvendt det samme Udtryk. Jeg nævnte lige, at jeg gjorde det af Forsigtighedsgrunde, og kunde gøre det med den Berettigelse, der ligger deri, at her kan jeg faa Svar, hvis der bliver sagt noget, som man kan tilbagevise.

Der er endnu ingen Vaccine kasseret, siger det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø A.). Nej, det kan være meget godt, at man fremdeles har den i Arbejde, men den har altsaa ikke været og er ikke brugelig; om den bliver det paa et senere Tidspunkt, kan man ikke vide — maaske bliver det saa sent, at det er for sent.

Det ærede Medlem siger, at der er ingenting at undskylde i den Sag. Jeg har ikke forlangt, at nogen skulde undskylde hverken det ene eller det andet; men jeg har ønsket, og ment at kunne gøre det med Rette, at det kan blive opklaret, saa at vi kan faa Rede paa, hvordan det hele ligger. Det er i hvert Fald et ganske urimeligt Forhold, at man fra autoritativ Side gentagende ved offentlige Lejligheder giver Udtryk for den Tanke, at nu er man stærkt paa Vej til at beherske denne Smitsot, og saa viser det sig i det afgørende Øjeblik, at det hele ganske svigter.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen